

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนผ่านรูปแบบ
การจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
“หลักสูตรครัวภาษาไทย”

Development of Thai Communication Skills for Chinese Students Through
Microlearning and Active Learning in the Thai Cuisine Course

¹กมลวรรณ เลิศสุวรรณ และ ²หยาง หงเจียว

¹Kamonwan Lerdsuwan and ²Yang Hongjiao

มหาวิทยาลัยการทะเลเขตร้อนไหหลำ

Hainan Tropical Ocean University, China.

E-mail: ¹Kamon.lsw@gmail.com, ²2392448933@qq.com

Received August 11; Revised October 16, 2024; Accepted October 23, 2024

บทคัดย่อ

มหาวิทยาลัย Hainan Tropical Ocean University ประเทศจีน เป็นอีกหนึ่งสถานศึกษาที่เปิดการเรียนในหลักสูตรภาษาไทย โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 ทุกคน จะได้รับการฝึกประสบการณ์ในสายอาชีพที่ต้องการที่ประเทศไทย อย่างไรก็ตามในช่วงการระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถเดินทางมาที่ประเทศไทยได้ จึงต้องปรับรูปแบบการสอนเป็นแบบออนไลน์กับมหาวิทยาลัยที่ประเทศไทย แต่ข้อจำกัด คือ การขาดประสบการณ์ทางตรงที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนไทย ดังนั้นทางมหาวิทยาลัย จึงได้จัดทำ “หลักสูตร ครัวภาษาไทย” ขึ้น เพื่อทดแทนการเดินทางมาศึกษาที่ประเทศไทย วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาหารไทยได้ตามสูตร และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาไทยที่ดีขึ้นผ่านการเรียนรู้ด้วยการทำอาหารไทย ทำการสอนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่ง และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ระยะเวลาในการเรียน คือ 28 ชั่วโมง และผู้เรียน คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 11 คน ผลการศึกษาพบว่า ในการจัดการเรียนรู้ “หลักสูตร ครัวภาษาไทย” นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยแต่ละกิจกรรม (E_1) เท่ากับ 300.49 คะแนน จากคะแนนเต็ม 360 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.46 และคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (E_2) หลังเรียน เท่ากับ 46.57 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.14 ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครัวภาษาไทย” ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.46 / 93.14 และพบว่า ทักษะการพูดภาษาไทยของนักศึกษาหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครัวภาษาไทย” สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย หลังเข้ารับการเรียนในหลักสูตร ครัวภาษาไทย นักศึกษามีทักษะภาษาไทยด้านการพูด สูงขึ้นกว่าก่อนเข้าเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการ

เรียนรู้เชิงรุกในเนื้อหาที่นักศึกษาสนใจ คือ การทำอาหารไทย ทำให้นักศึกษาชาวจีนมีทักษะการพูดภาษาไทยที่ดีขึ้นได้

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่ง; การจัดการเรียนรู้เชิงรุก; ทักษะการพูดภาษาไทย นักศึกษาชาวจีน

Abstract

Hainan Tropical Ocean University in China is another institution that offers Thai language courses. All third-year students will gain experience in their desired careers in Thailand. However, during the COVID-19 outbreak, students were unable to travel to Thailand, so they had to adjust their teaching format to online with universities in Thailand. However, the limitation is the lack of direct experience that will allow students to learn about the culture and lifestyle of Thai people. Therefore, the university has created the “Thai Kitchen Program” to replace traveling to study in Thailand. The purpose of this course is to enable learners to cook Thai food according to recipes and to promote learners to have better Thai language skills through learning by cooking Thai food. The course is taught using microlearning and active learning. The duration of the course is 28 hours and the learners are 11 third-year Thai language students. The results of the study found that in the learning management of the “Thai Kitchen Course”, the students had an average score from the activities during the learning and the subtests of each activity (E1) equal to 300.49 points out of a full score of 360 points, accounting for 83.46 percent, and the average score of the learning achievement (E2) after learning equal to 46.57 points out of a full score of 50 points, accounting for 93.14 percent. Therefore, the learning activities to develop Thai speaking skills using microlearning and active learning management in the developed “Thai Kitchen Course” had an efficiency of 83.46 / 93.14, and it was found that the Thai speaking skills of the students after learning with microlearning and active learning management in the “Thai Kitchen Course” were higher than before learning, with statistical significance at the 0.01 level.

Conclusion of the research results: After taking the Thai Kitchen course, students had significantly higher Thai speaking skills than before taking the course. Therefore, it can be concluded that learning with microlearning and active learning in the content that students were interested in, which was Thai cooking, made Chinese students have better Thai speaking skills.

Keywords: Microlearning; Active Learning; Thai Speaking Skills; Chinese Students

บทนำ

มหาวิทยาลัย Hainan Tropical Ocean University ประเทศจีน เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย โดยนักศึกษาปีที่ 3 จะได้รับโอกาสและประสบการณ์ในการไปศึกษาต่อที่ประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยที่ร่วมทำ MOU และฝึกงานในสถานประกอบการที่ตรงกับสายอาชีพที่ต้องการซึ่งสาขาวิชาภาษาไทย ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณ์ทำงานผ่านการทำงานกับมืออาชีพ เสริมสร้างทักษะ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาค้นหาสิ่งที่ชอบในอาชีพที่ต้องการ เพื่อการเตรียมความพร้อมรองรับการทำงานในอนาคต

อีกทั้งยังได้ใช้ชีวิตในประเทศไทยเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมไทย เข้าใจความเป็นอยู่ของคนไทย และเข้าใจความเป็นไทย ได้อย่างลึกซึ้ง แต่อย่างไรก็ดีในช่วงการระบาดของโควิด-19 ส่งผลทำให้มหาวิทยาลัย Hainan Tropical Ocean University ไม่สามารถส่งนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์ที่ประเทศไทยได้ และมีการปรับหลักสูตรการเรียนภาษาไทย ในรูปแบบออนไลน์กับมหาวิทยาลัยที่ประเทศไทยเพื่อให้ผู้เรียนจะได้เรียนภาษาไทยผ่านเจ้าของภาษาโดยตรง แต่อย่างไรก็ดีก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของการขาดประสบการณ์ทางตรงที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมไทย เข้าใจความเป็นอยู่ของคนไทย

จากปัญหาที่พบ ส่งผลทำให้หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัย Hainan Tropical Ocean University มีการดำเนินการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบกับการที่ทางมหาวิทยาลัยได้มีการจัดโครงการ “Education teaching reform research project General Subject “Research on the Design and Application of Micro-learning Video in College Language Courses;” Project No.:RHYjg (2023-17) ขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้การการปฏิรูปการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยให้มีความทันสมัย และน่าสนใจ ซึ่งทางหลักสูตรภาษาไทยได้ทำการออกแบบหลักสูตรการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาไทยผ่านประสบการณ์ตรงด้วยเอง โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีเนื้อหาสั้นๆ เข้าใจได้ง่าย ซึ่งเป็นไปตามหลักการเรียนการสอนแบบไมโครเลิร์นนิง (Microlearning) ซึ่งเป็นสื่อทางเลือกใหม่ เป็นกระบวนการเรียนรู้จากองค์ความรู้ส่วนเล็ก ๆ ใช้ระยะเวลาในการเรียนไม่นานแต่ผู้เรียนสามารถซึมซับความรู้ได้ง่ายขึ้น (สยามน อินสะอาด, 2564)

โดยหลักสูตรการเรียนภาษาที่พัฒนาขึ้นเพื่อทดแทนการเดินทางมาฝึกประสบการณ์ที่ประเทศไทยนี้ เน้นที่การพัฒนาทักษะการพูด การสื่อสารภาษาไทย ของนักศึกษาชาวจีน ชื่อ “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” ขึ้น ที่มาของหลักสูตรมาจากการที่อาหารไทยเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมเฉพาะของประเทศไทยซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่างรู้จัก และให้การยอมรับในเรื่องของรสชาติ และความสวยงามของอาหารไทยมาอย่างยาวนาน ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาชาวจีนได้มีโอกาสในการเรียนรู้การทำอาหารไทย และลงมือปรุงอาหารไทยด้วยตนเอง จะมีประโยชน์ทั้งในด้านการเป็นเนื้อหาการเรียนรู้นักศึกษาให้ความสนใจ ยังสามารถช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยผ่านการปรุงอาหารเมนูอาหารต่างๆ ไปพร้อมๆ กับการฝึกฝนทักษะการพูดภาษาไทยไปพร้อมกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ เป็นหลักสูตรที่เป็นบูรณาการเรียนรู้อาหารไทยกับการทำอาหารไทยในหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาหารไทยที่น่าสนใจ ตั้งแต่ความเป็นมาของอาหารไทย สูตรอาหารความหวานของไทยพร้อมลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสามารถเสริมทักษะใหม่และ พัฒนาทักษะที่มีอยู่ หรือ Reskill/ Upskill/ New skill เป็นการเชื่อมและถ่ายทอดองค์ความรู้ทักษะตามความต้องการ โดยจะเน้นการมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็น มีความคิดสร้างสรรค์ และฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งหลังจากผู้เรียนได้เข้าเรียน “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” จบหลักสูตรแล้ว จะมีการวัดระดับทักษะภาษาไทยของผู้เรียนใน 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ เพื่อประเมินว่า ก่อนการเข้าเรียนและหลังการเข้าเรียนในหลักสูตร “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร โดยผลการศึกษาที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนและชาวต่างชาติ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาต่างๆ ให้กับนักศึกษาสาขาภาษาไทย ผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทย และภาษาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตรคร่ำหวอดภาษาไทย” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ที่เลือกเรียนหลักสูตรคร่ำหวอดภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตรคร่ำหวอดภาษาไทย”

สมมติฐานของการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตรคร่ำหวอดภาษาไทย” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. นักศึกษาชาวจีนที่เลือกเรียนหลักสูตรคร่ำหวอดภาษาไทย มีทักษะการพูดภาษาไทยหลังเรียนหลักสูตรคร่ำหวอดภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่ง

ไมโครเลิร์นนิ่ง เป็นการเรียนรู้ยุคใหม่ที่ผู้เรียนสมัยใหม่จะใช้เวลาและความสนใจในเวลาสั้นๆ เพื่อศึกษาเนื้อหากรอบเล็กๆ ที่เน้นสาระสำคัญ และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาบนอุปกรณ์พกพาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ (Sudarshana, 2016) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสั้นๆ มักจะยาว 3-5 นาที หรือสั้นกว่า ซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองผลการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และมีลักษณะรูปแบบของการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ (Asha Pandey, 2016) ซึ่งองค์ประกอบของไมโครเลิร์นนิ่ง มีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ คือ (Deepa, 2019)

1. เนื้อหาสั้นกระชับ ไมโครเลิร์นนิ่งที่ดีมีความยาวไม่เกิน 7 นาที แต่ส่วนมากเวลามักอยู่ที่ประมาณ 1-3 นาทีเท่านั้น เนื่องจากความอดทนของคนมีน้อยลงมาก ซึ่งบ่งบอกพฤติกรรมในการเสพสื่อของคนรุ่นใหม่ได้อย่างชัดเจน
2. เข้าใจง่าย ภาษาและสื่อที่ใช้ต้องไม่ยาก หรือใช้ศัพท์เทคนิคมากเกินไปจนทำให้เกิดความสับสนขึ้นได้ การออกแบบเนื้อหาที่ดี ต้องทำให้ผู้ที่ไม่มีพื้นความรู้ หรือประสบการณ์โดยตรงในเรื่องนั้นๆ มาก่อน ฟังแล้วเข้าใจได้อย่างกระจ่างแจ้ง ใช้คำพูดง่ายๆ ด้วยภาษาที่คนทั่วไปรับรู้ได้ ไม่เน้นวิชาการหรือความรู้ในเชิงทฤษฎีมากเกินไป
3. ให้แนวทางในการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ เนื้อหาจึงไม่ต้องการอธิบายทบทวนมากเกินไป ควรเข้าสู่ประเด็นทันที ที่สำคัญต้องมีขั้นตอนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่ต้องคิดวิเคราะห์หรือตีความมากนัก
4. สอดแทรกด้วยอารมณ์ขัน เนื้อหาเป็นเรื่องสำคัญ แต่การสอดแทรกอารมณ์ขันจะทำให้บทเรียนน่าสนใจ และน่าติดตามมากยิ่งขึ้น
5. สามารถเข้าถึงได้ง่าย การเรียนรู้แบบนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่หน้าจอ และกำลังประสบปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือ เมื่อเข้าสู่ระบบไมโครเลิร์นนิ่ง แล้วต้องสามารถดูเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทันทีภายในคลิกเดียว มีขั้นตอนในการเข้าถึงระบบได้อย่างรวดเร็ว

6. จุดหลักที่ Mobile Learning Platform เนื่องจากในปัจจุบันโทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับบุคคล ดังนั้น เนื้อหาที่อยู่ในไมโครเลิร์นนิ่งจึงต้องถูกออกแบบมาให้สามารถใช้งานได้บนโทรศัพท์มือถือเป็นหลัก

7. มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว แม้การเรียนรู้จะเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อความสำเร็จมานานอย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลง แต่วิธีการเรียนรู้จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัยและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

กล่าวโดยสรุป ไมโครเลิร์นนิ่ง (Micro Learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสั้นๆ มักจะยาว 3-5 นาที หรือสั้นกว่า ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบวิดีโอคลิปสั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพได้ชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งได้รับการ ออกแบบมาเพื่อตอบสนองผลการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลามีคุณลักษณะสำคัญ คือ เข้าถึงง่าย มีการออกแบบบทเรียนให้มีเนื้อหาเหมาะกับกลุ่มผู้เรียน เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้เลย ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดไมโครเลิร์นนิ่ง (Micro Learning) เป็นแนวทางในการออกแบบ “หลักสูตรครุวิชาชีพไทย” เพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถตอบโต้ภายในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เพราะเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ (สถาพร พงษ์พิบูล, 2555) โดยลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีดังนี้ (เยาวเรศ ภักดีจิตร, 2557)

1. การเรียนแบบโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student centred, or learner centred learning) โดยที่นักเรียนมีบทบาทอย่างแข็งขันในการเรียนรู้ของตนเอง และมีครูเป็นผู้กระตุ้นในการเรียนรู้มากกว่าที่จะเป็นผู้สอน
2. การเรียนรู้แบบสืบเสาะค้น/การแก้ปัญหา/การค้นคว้า (enquiry-based, problem-based or discovery learning) โดยที่ผู้เรียนใช้กระบวนการตั้งคำถามเชิงวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์หลักฐาน การเชื่อมโยงหลักฐานไปสู่ทฤษฎี การสรุป และการสะท้อนข้อค้นพบต่างๆ จากการเรียนรู้
3. การเรียนรู้จากประสบการณ์ (experiential learning) โดยที่ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของผู้เรียนเอง

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติหรือการลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าจะกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการนี้ครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยใช้การจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) มาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้เพื่อให้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตรครุวิชาชีพไทย” จะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยได้หรือไม่ อย่างไร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

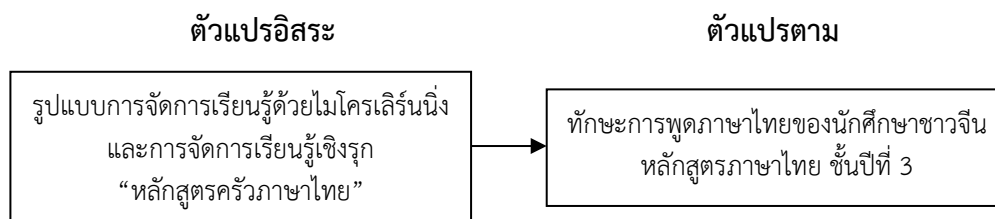
รัศมี ศรีนนท์ (2561) ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในยุคไทยแลนด์ 4.0 ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้

หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้นหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเป็นไปอย่างมีความหมาย และนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมจากการเรียนรู้ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล

ลัดดาวัลย์ คงสมบูรณ์ (2562) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาไมโครเลิร์นนิ่งสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ไมโครเลิร์นนิ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนด้วยไมโครเลิร์นนิ่งว่า ด้านการเรียนรู้ไมโครเลิร์นนิ่งช่วยสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักการศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ด้านประโยชน์ไมโครเลิร์นนิ่งมีความทันสมัยสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ด้านการเข้าถึงข้อมูลสามารถเรียนรู้ได้ไม่จำกัดเวลาและสถานที่

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตรคร่ำวิชาไทย” มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัย Pre Experimental Designs แบบ One Group Pretest -Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 144) โดยสามารถเขียนรูปแบบการทดลองได้ดังนี้

รูปแบบการทดลอง

	O ₁	X	O ₂
โดย	O ₁	หมายถึง	การวัดตัวแปรตามก่อนการทดลอง
	X	หมายถึง	การทดลองจัดการเรียนรู้
	O ₂	หมายถึง	การวัดตัวแปรตามหลังการทดลอง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาศาสาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัย Hainan Tropical Ocean University จำนวนทั้งสิ้น 11 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้ประชากร จำนวน 11 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยโมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตรครุฑภาษาไทย”

2. ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะการพูดภาษาไทย

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยโมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตรครุฑภาษาไทย” มีขอบข่ายเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ดังนี้

ชื่อหลักสูตร: ครุฑภาษาไทย

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร:

1. ผู้เรียนสามารถประกอบอาหารไทยได้ตามสูตร
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายขั้นตอนในการทำอาหารได้
3. ผู้เรียนสามารถบอกความเป็นมาของอาหาร และวิจารณ์อาหารได้
4. ผู้เรียนแสดงออกถึงการมีความรับผิดชอบ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีเจตคติที่ดี

ต่อการเรียน

5. หลังจบหลักสูตรผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาไทยที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอน: 28 ชั่วโมง

สื่อการสอน:

1. เอกสารประกอบการเรียน/ใบความรู้
2. ห้องปฏิบัติการอาหาร พร้อมวัตถุดิบ และเครื่องใช้ในการประกอบอาหารไทย
3. สื่อจาก Internet

โครงสร้างหลักสูตร:

ตารางที่ 1 หัวข้อวิชา/เนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงที่กำหนด

เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง		ลักษณะการอบรม
	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ออนไซต์ 28 ชม.
แผนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารไทย	2	-	ออนไซต์ 2 ชม.
แผนที่ 2 ผัดกะเพราไก่	1	4	ออนไซต์ 5 ชม.
แผนที่ 3 ต้มยำกุ้ง	1	4	ออนไซต์ 5 ชม.
แผนที่ 4 ส้มตำ	1	4	ออนไซต์ 5 ชม.
แผนที่ 5 ปอเปี๊ยะ	1	4	ออนไซต์ 5 ชม.
แผนที่ 6 ขนมไทย : ข้าวเหนียวมะม่วง บัวลอย ทับทิมกรอบ	1	5	ออนไซต์ 6 ชม.

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่ง และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 28 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาไทย และแบบสัมภาษณ์ ถาม-ตอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการทดลองจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วย ไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” รวมทั้งสิ้น 28 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาไทยหลังเรียน และแบบสัมภาษณ์ ถาม-ตอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย โดยใช้การจัดการ เรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลักสูตร ครีวภาษาไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test ชนิด Dependent Samples

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการ เรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2
- ตารางที่ 2** ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปี 3 ที่เลือกเรียนหลักสูตรครีวภาษาไทย

กิจกรรมแผนที่	คะแนนระหว่างเรียน				ประสิทธิภาพ E ₁ /E ₂
	คะแนนเต็ม	คะแนน (σ)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ	
1	60	48.30	3.25	80.50	83.46 / 93.14
2	60	48.51	3.24	80.85	
3	60	49.16	3.21	81.93	
4	60	50.52	3.12	84.20	
5	60	49.68	3.54	82.80	
6	60	54.32	3.65	90.53	
รวมระหว่างเรียน	360	300.49	3.43	83.46	
หลังเรียน	50	46.57	2.22	93.14	

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาไทย ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” มีคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยแต่ละกิจกรรม (E_1) เท่ากับ 300.49 คะแนน จากคะแนนเต็ม 360 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.46 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (E_2) หลังเรียนเท่ากับ 46.57 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.14 ของคะแนนเต็ม ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.46 / 93.14

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” ของนักศึกษากลุ่มทดลอง
ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาไทยของนักศึกษาก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย”

จำนวน นักศึกษา (N)	คะแนน เต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t-value	Sig (1- tailed)
		σ	S.D.	σ	S.D.		
11	35	14.88	2.53	28.46	2.20	38.59**	0.000

** ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

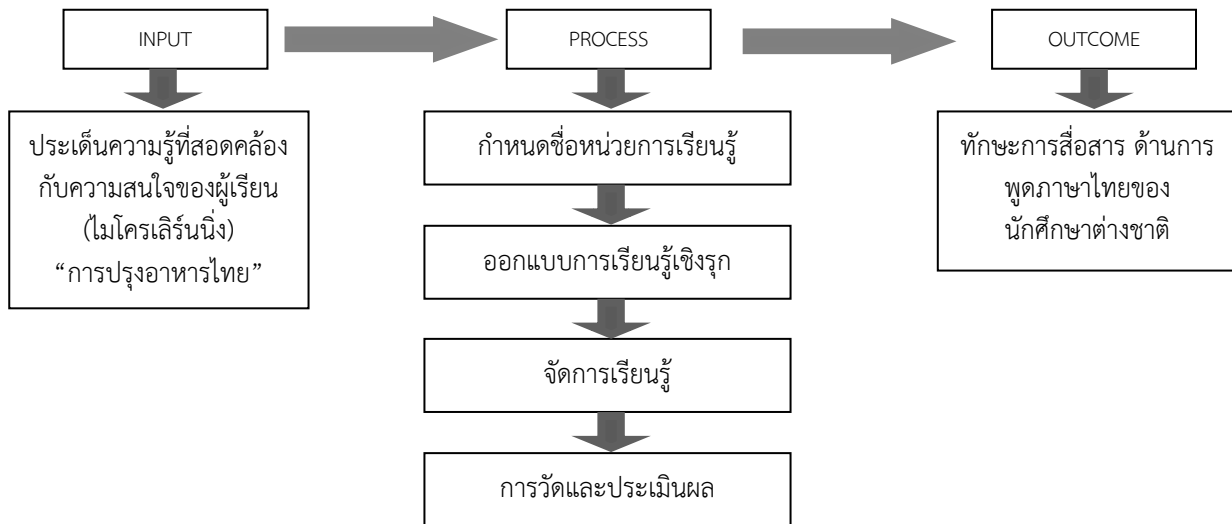
จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการพูดภาษาไทยของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” สูงวก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการศึกษา

การพัฒนาทักษะการสื่อสาร ด้านการพูดภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” หลังการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครีวภาษาไทย” ส่งผลทำให้นักศึกษามีทักษะการสื่อสาร ด้านการพูดภาษาไทยดีขึ้น แสดงว่าการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจุราภรณ์ ปฐมวงษ์ (2565) พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของทิตินา แคมมณี (2557) ที่กล่าวว่า Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคตเป็นการนำเอาวิธีการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการสอนและกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน Active Learning จึงถือเป็นการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มานำเสนอเป็นแผนภาพ กระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการพูดภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครัวภาษาไทย” เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการพูดของนักศึกษาชาวจีน

การพัฒนาทักษะการสื่อสาร ด้านการพูดภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครัวภาษาไทย” นั้นมีกระบวนการ 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ได้ประเด็นความรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน (ไมโครเลิร์นนิ่ง) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ เนื้อหาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจ คือ “การปรุงอาหารไทย”

ขั้นตอนที่ 2 เป็นกระบวนการในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ โดยเน้นที่การเรียนรู้เชิงลึก โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นไปที่กิจกรรมเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้เรียนเอง โดยหลักสูตรครัวภาษาไทยจะเน้นให้นักศึกษาปรุงอาหารไทยด้วยตนเอง พร้อมอธิบายวัตถุดิบ และขั้นตอนในการปรุงเป็นภาษาไทย เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาไทย และมีอาจารย์ผู้สอนให้คำแนะนำเพิ่มเติมเป็นระยะตามความเหมาะสม เมื่อจัดการเรียนการสอนครบตามระยะเวลาที่กำหนด จึงทำการประเมินผลเพื่อวัดทักษะการสื่อสาร ด้านการพูดภาษาไทยให้กับนักศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการสรุปทักษะการสื่อสาร ด้านการพูดภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งพบว่าหลังการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครัวภาษาไทย” ส่งผลทำให้นักศึกษามีทักษะการสื่อสารภาษาไทย ด้านการพูดที่ดีขึ้นได้ ดังนั้นจึงสามารถอนุมานได้ว่า การออกแบบหลักสูตรการเรียนภาษาไทยให้กับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ โดยทำการออกแบบหลักสูตรการสอนจาก ประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ และทำการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุกจะสามารถทำผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น พร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมของความเป็นไทยไปพร้อมๆ กันด้วย ดังเช่น การศึกษาครั้งนี้พบว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วย

ไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครั้วภาษาไทย” สามารถช่วยให้นักศึกษาต่างชาติมีทักษะการสื่อสารภาษาไทย ด้านการพูดที่ดีขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ

สรุป

การพัฒนาทักษะการสื่อสาร ด้านการพูดภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครั้วภาษาไทย” หลังการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครั้วภาษาไทย” ส่งผลทำให้นักศึกษามีทักษะการสื่อสารภาษาไทย ด้านการพูดที่ดีขึ้นได้ ดังนั้นจึงสามารถอนุมานได้ว่า การออกแบบหลักสูตรการเรียนภาษาไทยให้กับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ โดยทำการออกแบบหลักสูตรการสอนจากประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ และทำการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุกจะสามารถทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น พร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมของความเป็นไทยไปพร้อมๆ กันด้วย ดังเช่นการศึกษาครั้งนี้พบว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างชาติ ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยไมโครเลิร์นนิ่งและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก “หลักสูตร ครั้วภาษาไทย” สามารถช่วยให้นักศึกษาต่างชาติมีทักษะการสื่อสารภาษาไทย ด้านการพูดที่ดีขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

การเรียนรู้เชิงรุกเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ให้นักศึกษามีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักเรียนมีบทบาทในการสั่งการหรือระบุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน จะต้องเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาอย่างแท้จริง เพื่อจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมกับการเรียนรู้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จุราภรณ์ ปฐมวงษ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Modern Learning Development*, 7(4), 143-159.
- ทิตนา แหมมณี. (2557). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียานุช พรหมภาสิต. (2559). เอกสารคู่มือการจัดการเรียนรู้ “Active Learning (AL) for HuSo at KPRU. กำแพงเพชร: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยาวเรศ รักดีจิตร. (2557). เอกสารประกอบการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง Active learning กับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ลัดดาวัลย์ คงสมบูรณ์. (2559). การพัฒนาไมโครเลิร์นนิ่งสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 8(2), 51-62.
- ศยามล อินิสะอาด. (2564). การออกแบบไมโครเลิร์นนิ่งยุคดิจิทัล. *วารสาร อีซีที เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 16(20), 16-31.

- ศิริลักษณ์ บุญมาพันธ์, ศยามน อินสะอาด และ สุพจน์ อิงอาจ. (2564). การพัฒนาบทเรียนไมโครเลิร์นนิงบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 16(21), 65-78.
- สถาพร พฤษภูมิกุล. (2555). คุณภาพผู้เรียนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*, 6(2), 1 – 12.
- Pandey, A. (2016). Benefits of Microlearning-Based Training. *Nurse Education Today*, 27(8), 825–831.
- Katambur, D. (2024). *Microlearning Design: 7 Must-Have Characteristics*. Retrieved 20 June 2024, from <https://blog.commlabindia.com/elearning-design/microlearning-designcharacteristics>
- Sudarshana, S. (2016). *8 Tips for Creating Effective Microlearning Courses*. Retrieved 20 June 2024, from <https://www.trainingindustry.com/articles/contentdevelopment>.